

JAKOZ dobi PRIJATELJA

Zgodbo napisala: Anuša Gaši

Zgodba je povzeta po ljudski legendi o pastirčku Jakobu

Oblikoval: Ertunč Sali

Založil: Zveza društev Mladinski center Postojna

Idejna zasnova: Društvo prijateljev mladine občin Postojna in Pivka PO-PI

KO JE BILA POSTOJNA ŠE MALO VEČJA VAS IN JE S SOVIČA NANJO ZRLA MOGOČNA GRAŠČINA, JE BILO TOD OKROG VSE DRUGAČE. HIŠE SO BILE MANJŠE IN CESTE OZKE. ŽIVLJENJE JE TEKLO POČASNEJE IN LJUDJE SO SE VSI POZNALI MED SEBOJ.

LE NEKAJ SE OD TAKRAT NI PRAV NIČ SPREMENILO. TAKO KOT ZDAJ SE JE TUDI TAKRAT MED HIŠAMI RADA POTIKALA BURJA. KO JE BILA PRI MOČEH, JE CVILILA OKOLI VOGALOV IN LJUDI S POLJ IN DVORIŠČ PREGNALA ZA TESNO ZAPAHNJENA VRATA HIŠ.

NO, PA ŠE NEKAJ SE NI PRAV NIČ SPREMENILO. KO SO LJUDJE KONČALI Z OPRAVILI IN SO SE DOBILI NA TRGU POD SOVIČEM, SO RADI KLEPETALI. OBDELALI SO VSE NOVICE IN JIH POTEM RAZNESLI DALEČ NAOKOLI. A NITI ENA NOVICI NI SEGLA TAKO DALEČ, KOT TISTA O JUNAŠTVU PASTIRČKA JAKOBA, KI JE UGNAL ZMAJA IZ MOGOČNE JAME.

GLAS O NJEM JE SEGEL PREKO NANOSA V VIPAVSKO DOLINO, OD TAM PA GA JE BURJA ZANESLA VSE DO MORJA. SEGEL JE PREK JAVORNIKOV INTEMAČNIH GOZDOV DO RAVNICE, NA KATERI STOJI BELA LJUBLJANA, SEGEL JE DO BELEGA SNEŽNIKA IN PREK NJEGA ZDRSNIL VSE DO OTOKOV V BLEŠČEČEM ZALIVU. VSEPOVSOD SO LJUDJE OBČUDOVALI BISTRO PAMET MALEGA JAKOBA IN MNOGI KAR VERJETI NISO MOGLI PRIGODI O TEM, KAKO JE ZA VEDNO PREMAGAL STRAŠNO JAMSKO POŠAST.

A JAKOBU ZA TO NI BILO MAR. NI SE ZMENIL ZA OBČUDUJOČE BESEDE, PA SAJ ZA TO TUDI NI IMEL ČASA. NJEGOVO DELO JE BILA PAŠA DROBNICE IZ VSE VASI. IN TE JE BILO VELIKO. IN SILA NEUKROTLJIVA JE BILA, ZATO JE MORAL VČASIH PO VES DAN TEKATI Z ENEGA NA DRUGI KONEC PAŠNIKA IN GNATI ŽIVINO NA KUP. PA JE TO POČEL ZELO PRIJAZNO. NJEGOVE BESEDE NISO BILE NIKDAR OSTRE IN NIKDAR NISO MED ŽIVALI TROSILE JEZE ALI SOVRAŠTVA. KAKO BI LAHKO BILE TAKE, KO PA SO BILE TO JAKOBOVE PRIJATELJICE.

A KO JE BIL KAK DAN MIR IN SO ŽIVALI LENO ŽVEČILE BILKE, JE JAKOB OBSEDEL NA SVOJI NAJLJUBŠI SKALI. BILA JE TO VISOKA SKALA, NA KATERO JE MORAL SPLEZATI, DA JE DOSEGEL NJEN VRH, OD KODER SE MU JE POGLED RAZLIL PO NAJLEPŠI POKRAJINI. TAKRAT SO NJEGOVE MISLI ODPLAVALE V DEŽELO, O KATERI MU JE PRAVIL OČE. NJEMU PA JE O NJEJ PRAVIL STARI MORNAR, KI GA JE V JAKOBOVO VAS NEKOČ PRIPELJALA POSLEDNJA POT Z MORJA.

DA JE DALEČ ONKRAJ NAJVEČJEGA OCEANA DEŽELA RDEČE ZEMLJE IN VROČEGA SONCA. DA SOTAM DOMA LJUDJE VELIKIH BELIH NASMEHOV IN OD KOT OGLJE TEMNE POLTI. DA SE TAM V REKAH PRETAKA PRAVO ZLATO IN DA RASTEJO NA NJIHOVIH DREVESIH NAJBOLJ ČUDEŽNO SLADKI SADEŽI, KAR JIH JE. JAKOB JE ŽIVO VIDEL VSE, KAR MU JE OČE PRIPOVEDOVAL O DALJNI ZAMORSKI DEŽELI. KAJ BI DAL, DA BI SE ENKRAT SPREHODIL PO NJEJ. OKUSIL SLADKOST SADEŽEV, KI SE BAHAJO NA DOLGIH VEJAH. IN UJEL V DLAN DROBEC PRAVEGA ZLATA. A NAJBOLJ SI JE ŽELEL, DA BI TAM NAŠEL PRIJATELJA. FANTKA SVOJIH LET. BI TUDI ON PASEL ŽIVINO, SE JE SPRAŠEVAL, KO JE V MISLIH POHAJAL PO TUJI DEŽELI?

ENKRAT JE NA SVOJO SKALO Z OGLJEM ZARISAL POTEZE NJEGOVEGA TEMNEGA PRIJATELJA. NAJPREJ GLAVO IN ŠIROK NASMEH. TAKO KOT JE GOVORIL OČE. POTEM DOLGE ROKE IN MOČAN TRUP. NJEGOV PRIJATELJ MORA BITI NAJMANJ TAKO MOČAN KOT ON SAM, JE POMISLIL. ZATEM GIBKE IN HITRE NOGE. DA BI LAHKO TEKMOVALA V PRESKAKOVANJU GRMIČEVJA NA PAŠNIKU. JE RAZMIŠLJAL IN NA SKALO NARISAL FANTKA IZ DALJNE DEŽELE. KO JE ODLOŽIL OGLJE, GA JE POGLEDAL.

NA NJEGOVO DLAN JE POLOŽIL SVOJO. BILI STA PODOBNO VELIKI. PRIBLIŽAL JE SVOJ OBRAZ K NJEGOVEMU. RAZPOTEGNIL USTA V NASMEH IN SE MU ZAZRL V VELIKE, TEMNE OČI. ČISTO TAK JE, KOT SEM JAZ. JE BIL PONOSEN, KO JE STOPIL KORAK STRAN IN NI VEDEL, ALI ZARADI SLIKE ALI NOVEGA PRIJATELJA.

NASLEDNJE JUTRO JE ŽE NAVSEZGODAJ STEKEL NA PAŠNIK. STOPIL JE DO SKALE IN NEIZMERNI SREČA GA JE OBLILA, KO JE VIDEL, DA GA NJEGOV NOVI PRIJATELJ ČAKA NA ISTEM MESTU, NA KATEREM STA SE VEČER PREJ POSLOVILA. TOPLO MU JE BILO V SRCU. MISLIL SI JE, KAKO SREČEN MORA BITI ČLOVEK, KI IMA PRIJATELJA. NAJBOLJŠEGA PRIJATELJA.

NOVEMU PRIJATELJU JE VES DAN DROBIL O TEM, KAR SE MU DOGAJA. ZAUPAL MU JE, DA SETU IN TAM SREDI NOČI ŠE VEDNO ZBUDIV STRAHU PRED ZMAJEM IZ JAME. IN O TEM, DA GA VČASIH, KO JE ZIMA POSEBEJ DOLGA IN OSTRA, TAREJO SKRBI, KO MORA NJEGOVA MAMA PEČI VSE MANJŠE HLEBCE KRUHA.

PRIJATELJ GA JE GLEDAL JASNO IN NEPREMIČNO. SLEDIL MU JE S POGLEDOM IN JAKOBU SE JE ZAZDELO, DA JE KONČNO NAŠEL NEKOGA, KI MU POPOLNOMA ZAUPA. IN BO ZNAL DRŽATI SKRIVNOSTI SAMO ZASE.

TISTO POMLAD SO MINEVALI JAKOBOVI DNEVI HITREJE. DELIL JIH JE S
SVOJIM NOVIM PRIJATELJEM. VSE SKRBI SO SE ČUDEŽNO POMANJŠALE,
KO MU JIH JE ZAUPAL. V NJEGOVEM MLADEM SRCU JE VZKLILO NEKAJ
MOČNEGA IN TOPLEGA.

PA JE PRIŠEL MOČAN APRILSKI DEŽ. BURJA JE RAZDIRALA OBLAKE IN DEŽ SE JE ULIL NA ZEMLJO. JAKOB JE Z OTOŽNIM POGLEDOM ZRL SKOZI VRATA PROTI SKALI, KJER GA JE ČAKAL NJEGOV PRIJATELJ.

KO JE DEŽ PONEHAL IN SE JE SKOZI SIVO NEBO POKAZAL PRVI ŽAREK SONCA, JE JAKOB ZDIRJAL NA PAŠNIK. NI ČUTIL MOKARIH TAL POD NOGAMI IN NI GA BOLELO, KO JE Z BOSO NOGO TU PA TAM NESREČNO STOPIL ČEZ OSTRO KAMENJE. TAKO ZELO SI JE ŽELEL SPET VIDETI SVOJEGA PRIJATELJA. TAKO ZELO SI JE ŽELEL SPET GOVORITI Z NJIM.

SKORAJ ZALETEL SE JE V SKALO IN KOT OKAMENEL OBSTAL PRED STENO, NA KATERI JE BILO VSE, KOT PREJ, LE NJEGOVEGA PRIJATELJA NI BILO VEČ. POTEZE JAKOBOVE ROČICE JE SPRAL DIVJI DEŽ IN SONCE JE OSUŠILO ŠE ZADNJE SLEDI PODOBE, KI GA JE OSREČILA.

POT NA NJEGOVEM OBRAZU SE JE MEŠALA S SOLZAMI, KI SO STEKLE IZ RAZOČARANIH OČI. SESEDEL SE JE, S HRBTOM NASLONIL NA SKALO IN JIH ZAPRL, OD SOLZ VLAŽNE OČI. SPET SEM SAM, JE ZAVZDIHNIL. TEDAJ GA JE PRESENETIL NJEGOV TEMNI PRIJATELJ. PRIKRADEL SE MU JE V MISLI.

PRAVZAPRAV JE BIL TAM VES ČAS, LE DA SE JAKOB TEGA NI ZAVEDAL, TAKO ZELO JE BIL OČARAN S PODOBO, KI JO JE GLEDAL NA SKALI.

PRIJATELJA SVA TUDI, KO ME NE VIDIŠ, SE JE OGLASIL JAKOBU MILI GLAS. OB TEBI SEM, TUDI KO ME NI TUKAJ. KER NAJU VEŽE NEKAJ NAJMOČNEJŠEGA, KAR JE MOŽNEGA MED LJUDMI. IN TEGA NE MORE PREMAGATI NIČ, NITI DIVJI DEŽ, PA TUDI BURJA GA NE MORE PREGNATI STRAN. RAZUMEŠ?

JAKOBU SE JE NENADOMA ZAZDELO, DA POD SKALO NI VEČ SAM. NAJBOLJŠI PRIJATELJ GA JE SPREMLJAL ŠE DOLGO, DOLGO ZATEM. NASELIL SE JE V JAKOBOVO SRCE, KI JE ZARADI NJEGA POSTALO ŠE VEČJE IN ŠE POGUMNEJŠE.

PRIJATELJA
ZA VEDNO

